

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 374

Warszawa, 8 grudnia 2005 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jana Łącznego.

(-) Mieczysław Aszkiełowicz; (-) Jan Bednarek; (-) Renata Beger; (-) Jan Bestry; (-) Bolesław Borysiuk; (-) Hubert Costa; (-) Tadeusz Dębicki; (-) Krzysztof Filipek; (-) Zofia Grabczan; (-) Andrzej Grzesik; (-) Alina Gut; (-) Danuta Hojarska; (-) Edward Józef Kiedos; (-) Grzegorz Kołacz; (-) Lech Kuropatwiński; (-) Andrzej Lepper; (-) Sandra Lewandowska; (-) Czesław Litwin; (-) Jan Łączny; (-) Wanda Łyżwińska; (-) Stanisław Łyżwiński; (-) Janusz Maksymiuk; (-) Piotr Misztal; (-) Henryk Młynarczyk; (-) Rajmund Moric; (-) Waldemar Nowakowski; (-) Małgorzata Olejnik; (-) Adam Ołdakowski; (-) Marzena Paduch; (-) Józef Pilarz; (-) Mateusz Piskorski; (-) Bernard Ptak; (-) Renata Rochnowska; (-) Wojciech Romaniuk; (-) Andrzej Ruciński; (-) Krzysztof Sikora; (-) Grzegorz Skwierczyński; (-) Waldemar Starosta; (-) Józef Stępkowski; (-) Leszek Sulek; (-) Lech Szymańczyk; (-) Grażyna Tyszko; (-) Regina Wasilewska-Kita; (-) Zenon Wiśniewski; (-) Elżbieta Wiśniowska; (-) Genowefa Wiśniowska; (-) Marek Wojtera; (-) Lech Woszczerowicz; (-) Janusz Marek Wójcik; (-) Jerzy Zawisza; (-) Maria Zbyrowska; (-) Jerzy Żyszkiewicz.

USTAWA

z dnia .....r.

o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996r. o kulturze fizycznej.

Art. 1

W ustawie z dnia 18 stycznia 1996r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001, poz. 889, nr 102, poz. 1115 z 2002r., nr 4, poz. 31, nr 25, poz. 253, nr 74, poz. 676, nr 93, poz. 820, nr 130, poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

Art. 1

W art. 23a, po ust. 7. dodaje się ust. 8 o treści:

- a) Reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy:
  1. Zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
  2. Ukończyli 30 rok życia i nie uprawiają wyczynowo sportu,
  3. Mają obywatelstwo polskie,
  4. Mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  5. Nie byli karani za przestępstwo umyślne.- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.
- b) Świadczenie przysługuje w danym roku kalendarzowym w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszonego na podstawie art.20, pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118, z 1999r.; Nr 38, poz. 360; Nr 70, poz. 774; Nr 72, poz. 801 i 802; Nr 106, poz. 1215; z 2000r. Nr 2, poz. 26; Nr 8, poz. 118; Nr 19, poz. 238; Nr 56, poz. 678; Nr 84, poz. 948 oraz z 2001r. Nr 8 poz. 64; Nr 27, poz. 298), z tym, że świadczenie za styczeń i luty przysługuje w wysokości świadczenia w grudniu poprzedniego roku kalendarzowego.
- c) Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.
- d) Osoby zainteresowane obowiązane są udokumentować spełnienie warunków, o których mowa w ust. a), w tym przedstawić zaświadczenie Polskiego Komitetu Olimpijskiego o zdobyciu medalu olimpijskiego.
- e) Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wydaje decyzję w przedmiocie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku.
- f) Świadczenie wypłaca się poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.
- g) Świadczenie ulega zawieszeniu począwszy od miesiąca, w którym osoba je otrzymująca nie spełnia któregokolwiek z warunków wymaganych do przyznania świadczenia.
- h) W zakresie postępowania dotyczącego ustalenia lub odmowy przyznania

świadczenia mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

- i) Świadczenie wypłacane jest przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Od 1960r. rozgrywane są w tzw. latach olimpijskich Igrzyska Paraolimpijskie dla inwalidów. Sportowcy pełnosprawni po zakończeniu kariery sportowej i ukończeniu 35 roku życia otrzymują od Państwa dożywotnią rentę sportową. Świadczeń takich nie otrzymują sportowcy niepełnosprawni - medaliści Igrzysk Paraolimpijskich. Ci ostatni czują się z tego powodu dyskryminowani, podkreślają przy tym, że ich Igrzyska odbywają się z całym uroczystym ceremoniałem, na Igrzyskach tych reprezentują swój kraj, przysparzają mu chwały i zaszczytu. Z tego powodu są zdania, że nie można różnicować medali i sportowców wedle kryterium sprawności fizycznej medalistów.

Proponowana nowelizacja ustawy nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej. Skutki finansowe proponowanej noweli szacuje się na dzień wejścia w życie ustawy (co dotyczyłoby sportowców niepełnosprawnych - medalistów olimpijskich na dotychczas zorganizowanych paraolimpiadach) na kwotę 1 323 300 zł. Kwotę tę ustalono biorąc pod uwagę liczbę zawodników - medalistów w wieku powyżej 30 lat, zdobywców medali olimpijskich na wszystkich dotychczasowych paraolimpiadach począwszy od 1960r. do 2004r. oraz przeciętne wynagrodzenie osiągnięte w 2004 r.

Warszawa, 17 stycznia 2006 r.

BSE-WEP-53/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jan Łączny) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regularnin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, ze zmianami) przepisu przyznającego prawo świadczenia pieniężnego reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski, ukończyli 30. rok życia i nie uprawiają wyczynowo sportu, mają obywatelstwo polskie, mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie byli karani za przestępstwo umyślne (nowy art. 23a ust. 8 lit. a ustawy). Świadczenie ma ulegać zawieszeniu począwszy od miesiąca, w którym osoba je otrzymująca nie spełnia któregokolwiek z warunków wymaganych do przyznania świadczenia – proponowany art. 23a ust. 8 lit. g (np. zmieni obywatelstwo polskie lub nie będzie już miała stałego miejsca zamieszkania w Polsce).

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem ustawy

Zagadnienie dotyczące przyznawania świadczeń pieniężnych reprezentantom narodowym na igrzyskach olimpijskich nie są objęte zakresem regulacji prawnych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie mogą zatem swobodnie regulować kwestie dotyczące przyznawania takich świadczeń.

Ustawodawstwo krajowe nie może jednak zawierać przepisów mających na celu lub powodujących dyskryminację zainteresowanych podmiotów ze względu na przynależność państwową. Zgodnie z art. 12 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), w zakresie zastosowania tego Traktatu i bez uszczerbku dla jego postanowień szczególnych, zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową.

Określony w art. 12 TWE zakaz dyskryminacji znajduje swoje szczegółowe rozwinięcie w przepisach traktatowych kształtujących poszczególne swobody rynku wewnętrznego. Podstawowe znaczenie z punktu widzenia analizowanego przepisu mają zasady swobodnego przepływu osób, który obejmuje swobodę przepływu pracowników (art. 39 TWE) oraz swobodę przedsiębiorczości (art. 43 TWE).

Zgodnie z art. 39 ust. 2 TWE swoboda przepływu pracowników obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami państw członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy. Przepis ust. 3 lit. c stanowi, że swoboda ta obejmuje prawo do przebywania w jednym z państw członkowskich w celu podjęcia tam pracy, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi zatrudniania pracowników tego państwa.

Art. 43 TWE zakazuje z kolei ograniczeń swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego. Swoboda ta obejmuje zarówno podejmowanie i wykonywanie działalności prowadzonej na własny rachunek, jak również zakładania i zarządzania przedsiębiorstwami, na warunkach określonych przez ustawodawstwo państwa przyjmującego dla własnych obywateli.

Dodatkowo należy wskazać art. 18 TWE przyznający każdemu obywatelowi Unii prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w tym Traktacie i środkach przyjętych w celu jego wykonania.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Analizę proponowanego przepisu art. 23a ust. 8 ustawy o kulturze fizycznej pod kątem wskazanych przepisów prawa wspólnotowego należy poprzedzić uwagą dotyczącą bardziej ogólnej kwestii, jaką jest skład reprezentacji narodowej na igrzyskach paraolimpijskich. Zgodnie z art. 12

ustawy skład reprezentacji kraju na igrzyska paraolimpijskie ustala Polski Komitet Paraolimpijski. (W przypadku igrzysk olimpijskich skład reprezentacji kraju ustala Polski Komitet Olimpijski – art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym; Dz. U. Nr 155, poz. 1298).

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z 12 grudnia 1974 r. w sprawie *Walrave & Koch przeciwko Association Union cycliste internationale*, nr 36/74, zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową nie dotyczy składu drużyn sportowych, w szczególności drużyn narodowych. Tworzenie takich drużyn sportowych ma charakter wyłącznie sportowy i nie ma związku z działalnością gospodarczą.

Dlatego nie jest zakazana prawem wspólnotowym dyskryminacja w przypadku ustalenia przez Polski Komitet Paraolimpijski reprezentacji kraju na igrzyska paraolimpijskie, obejmującej wyłącznie obywateli polskich lub osoby mające stałe miejsce zamieszkania w Polsce.

Przewidziane w projektowanym art. 23a ust. 8 lit. a ustawy świadczenie przysługuje osobom, które m.in. zdobyły co najmniej jeden medal olimpijski, ukończyły 30 rok życia i nie uprawiają wyczynowo sportu. Z przepisu tego wynika, że ma on *de facto* zastosowanie do byłych reprezentantów Polski. Możliwa jest zatem sytuacja, że były reprezentant Polski i jednocześnie zdobywca medalu olimpijskiego nie spełnia warunku dotyczącego obywatelstwa polskiego lub miejsca zamieszkania w RP, np. zmienia obywatelstwo lub zamieszkuje na stałe w innym państwie. W takich przypadkach traci on prawo do świadczenia pieniężnego, gdyż nie spełnia wszystkich warunków określonych w ust. 8 lit. a. Nie może zatem ubiegać się o przyznanie świadczenia. Ponadto, zgodnie z ust. 8 lit. g świadczenie ulega zwieszeniu, jeżeli osoba je otrzymująca przestaje spełniać którykolwiek z warunków wymaganych do przyznania świadczenia.

Zastrzeżenia z punktu widzenia prawa wspólnotowego budzi – przewidziany w proponowanym art. 23a ust. 8 lit. a i g ustawy – warunek stałego miejsca zamieszkania na terytorium RP. Warunek ten może prowadzić w określonych sytuacjach do dyskryminacji niektórych reprezentantów Polski, którzy zamierzają skorzystać bądź już skorzystali z traktatowej swobody przepływu osób w celu podjęcia pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej. Skutkiem projektowanego rozwiązania niektóre osoby mogą zostać zniechęcone do osiedlenia się na stałe w innym państwie członkowskim w obawie przed niemożnością nabycia uprawnienia do świadczenia albo groźbą zawieszenia już nabytego uprawnienia. Możliwość utraty prawa do świadczenia lub zawieszenia otrzymywanego świadczenia może stanowić wystarczającą przeszkodę w realizacji traktatowej zasady swobodnego przepływu osób i tym samym prowadzić do zakazanej przez art. 12 TWE i skonkretyzowanej w art. 18, 39 i 43 TWE dyskryminacji.

Podsumowując, należy stwierdzić, że proponowany przepis art. 23a ust. 8 ustawy - w części, w jakiej uzależnia on prawo do świadczenia pieniężnego od spełnienia warunku stałego miejsca zamieszkania na terytorium RP - może prowadzić w określonych sytuacjach do naruszenia zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową (art. 12 TWE) w zakresie swobody przepływu osób (art. 18, 39 i 43 TWE).

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej – w części, w jakiej uzależnia on prawo do świadczenia pieniężnego od spełnienia warunku stałego miejsca zamieszkania na terytorium RP – może prowadzić w określonych sytuacjach do naruszenia przewidzianego w prawie Unii Europejskiej zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody przepływu osób.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

BSE-WEP-54/06

Warszawa, 17 stycznia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jan Łączny) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

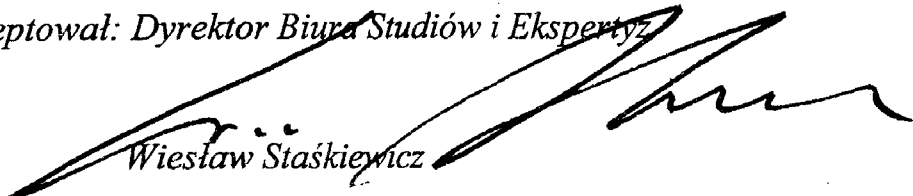
Przedstawiony projekt ustawy przewiduje przyznanie prawa do świadczenia pieniężnego reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy spełniają określone warunki (m.in. mają obywatelstwo polskie i mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej).

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej – w części, w jakiej uzależnia on prawo do świadczenia pieniężnego od spełnienia warunku stałego miejsca zamieszkania na terytorium RP – może prowadzić w określonych sytuacjach do naruszenia przewidzianego w prawie Unii Europejskiej zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody przepływu osób.

Projekt ustawy nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

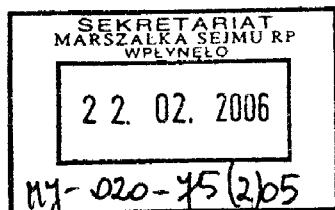

Wiesław Staśkiewicz

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Jan Łączny
Klub Parlamentarny
Samoobrona Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 22.02.2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z opinią Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej oraz opinią Biura Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej, działając na podstawie art. 36 ust.4 oraz art. 34 ust. 2 i 3 Regulaminu Sejmu wnoszę w imieniu posłów wnioskodawców autopoprawkę do projektu ustawy o kulturze fizycznej.

Art. 1

W art. 23 a, po ust. 7 dodaje się ust. 8 o treści:

a) Reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy:

1. zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
2. ukończyli 30 rok życia i nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym,
3. mają obywatelstwo polskie,
4. mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej
5. nie byli karani za przestępstwo umyślne,

- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

b) Świadczenie przysługuje w danym roku kalendarzowym w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego na podstawie art. 20 pkt. 1 lit. a, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r Nr 39, poz 353, z późn. zm.), z tym, że świadczenie za

styczeń i luty przysługuje w wysokości świadczenia za grudzień poprzedniego roku kalendarzowego.

- c) Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.
- d) Osoby zainteresowane dokumentują spełnienie warunków, o których mowa pod lit a.
- e) Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wydaje decyzję w sprawie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia przyznania świadczenia w przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa pod lit. a.
- f) Świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.
- g) Osoba, która otrzymuje świadczenia w przypadku ustania co najmniej jednego z warunków, o których mowa pod lit. A, powiadamia o tym fakcie ministra właściwego do spraw kultury i sportu.
- h) Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu pozbawia świadczenia, począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków wymienionych pod lit. A.
- i) Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Jan Łączny

Warszawa, 3 marca 2006 r.

BSE-WEP-497/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jan Łączny), w wersji uwzględniającej autopoprawkę, z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, ze zmianami) przepisu przyznającego prawo do świadczenia pieniężnego reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski, ukończyli 30. rok życia i nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym, mają obywatelstwo polskie, mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie byli karani za przestępstwo umyślne (nowy art. 23a ust. 8 lit. a ustawy). W przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z tych warunków, świadczenie nie będzie przyznane. Natomiast osoba otrzymująca świadczenie zostanie go pozbawiona począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z tych warunków.

Projekt przewiduje czternastodniową *vacatio legis*.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem ustawy

Zagadnienia dotyczące przyznawania świadczeń pieniężnych reprezentantom narodowym na igrzyskach olimpijskich nie są objęte zakresem regulacji prawnych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie mogą zatem swobodnie regulować kwestie dotyczące przyznawania takich świadczeń.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień, o których mowa w projekcie.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej, w wersji uwzględniającej autopoprawkę, nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Sporządził: Marcin Fryźlewicz, ekspert ds. legislacji

Akceptowała: Szef Kancelarii Sejmu

Wanda Fidelus-Ninkiewicz

BSE-WEP-498/06

Warszawa, 3 marca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jan Łączny), w wersji uwzględniającej autopoprawkę, jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, ze zmianami) przepisu przyznającego prawo do świadczenia pieniężnego reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski, ukończyli 30. rok życia i nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym, mają obywatelstwo polskie, mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie byli karani za przestępstwo umyślne (nowy art. 23a ust. 8 lit. a ustawy). W przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z tych warunków, świadczenie nie będzie przyznane. Natomiast osoba otrzymująca świadczenie zostanie go pozbawiona począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z tych warunków.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej, w wersji uwzględniającej autopoprawkę, **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Sporządził: Marcin Fryźlewicz, ekspert ds. legislacji

Akceptowała: Szef Kancelarii Sejmu

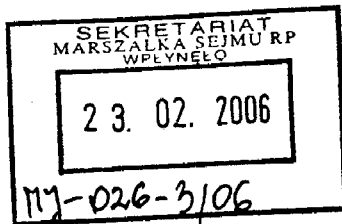
Wanda Fidelus-Ninkiewicz

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 lutego 2006 r.

Komisja Ustawodawcza
UST 00 - 50 - 06

Pan
Marek JUREK
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2006 r. – opinię Komisji Ustawodawczej w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Z poważaniem,

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

OPINIA nr 32
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 22 lutego 2006 r.

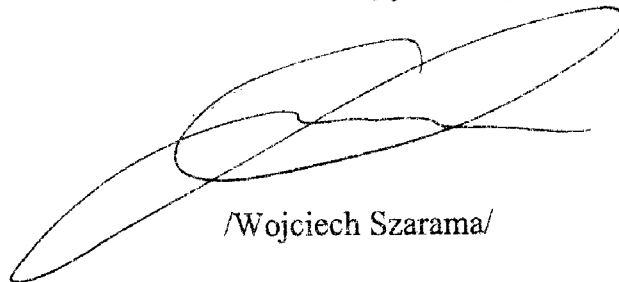
dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2006 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Komisja, po przedstawieniu projektu wraz z autopoprawką przez przedstawiciela wnioskodawców posła Jana Łącznego, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja (14 głosami za i 1 poseł wstrzymującym się od głosowania)

- uznała ten projekt za dopuszczalny.

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Jan Łączny
Klub Parlamentarny
Samoobrona Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 22.02.2006 r.

**Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W związku z opinią Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej oraz opinią Biura Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej, działając na podstawie art. 36 ust.4 oraz art. 34 ust. 2 i 3 Regulaminu Sejmu wnoszę w imieniu posłów wnioskodawców autopoprawkę do projektu ustawy o kulturze fizycznej.

Art. 1

W art. 23 a, po ust. 7 dodaje się ust. 8 o treści:

- a) Reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich, którzy:
1. Zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
  2. Ukończyli 30 rok życia i nie uprawiają wyczynowo sportu,
  3. Mają obywatelstwo polskie,
  4. Mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej
  5. Nie byli karani za przestępstwo umyślne,
- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

Jan Łączny

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 8 marca 2006 r.

Cena 0,84 zł + 22% VAT

